# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 21ης Σεπτεμβρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-362/98,

**Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**, εκπροσωπούμενη από τους Pieter Jan Kuijper, νομικό σύμβουλο, και Antonio Aresu, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ιταλικής Δημοκρατίας,** εκπροσωπουμένης από τον καθηγητή Umberto Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Danilo Del Gaizo, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιταλίας, 5, rue Marie-Adélaïde,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει και/ή να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

93/103/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία στα αλιευτικά σκάφη (δέκατη τρίτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 307, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Mischo

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 1ης Ιουλίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

**Απόφαση**

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 9 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνω-

ρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει και/ή να της κοινοποιήσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/103/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία στα αλιευτικά σκάφη (δέκατη τρίτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 307, σ. 1, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2 Κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την οδηγία το αργότερο μέχρι τις 23 Νοεμβρίου 1995.

3 Μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση περί διατάξεων μεταφοράς της οδηγίας στην ιταλική έννομη τάξη και μη διαθέτοντας κανένα άλλο στοιχείο από το οποίο να μπορεί να συναγάγει ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε συμμορφωθεί προς την εν λόγω υποχρέωση, η Επιτροπή κίνησε κατά του κράτους αυτού την κατά το άρθρο 169 της Συνθήκης διαδικασία αναγνωρίσεως παραβάσεως, απευθύνοντάς του στις 27 Φεβρουαρίου 1996 έγγραφο οχλήσεως.

4 Δεδομένου ότι δεν δόθηκε απάντηση στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή απηύθυνε στην Ιταλική Δημοκρατία στις 23 Δεκεμβρίου 1996 αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία εντός δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της.

5 Επειδή δεν έλαβε καμία επίσημη απάντηση στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

6 Με το υπόμνημα αντικρούσεως η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράβαση. Δηλώνει όμως ότι στις 24 Απριλίου 1998 εκδόθηκε νόμος που την εξουσιοδοτεί να

μεταφέρει την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο και που τέθηκε σε ισχύ τον Μάιο του 1998. Η διαδικασία μεταφοράς έχει, δηλαδή, κινηθεί και είναι δυνατό να ολοκληρωθεί σύντομα.

7 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εμπροθέσμως, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να κριθεί βάσιμη.

8 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

9 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή διατύπωσε σχετικό αίτημα, η δε Ιταλική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 93/103/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές ασφάλειας και υγείας κατά την εργασία στα αλιευτικά σκάφη (δέκατη τρίτη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.**

2) **Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Jann Sevón Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Σεπτεμβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πρώτου τμήματος

P. Jann